

בעיני 99,9 אחוז של אורחי ישראל, אילת היא מעין לונה-פארק לאומי. לשם מביאים את אבירי-הביליונים של המגזית האמריקאית, שם נואם לפחות פעם בחודש כל מנהיג לאומי המכבד את עצמו ("עכבר-אילת" מצביעים בלעג על שתיל העץ הניטע מדי חודש מחדש ע"י מנהיג חשוב, מתדלדל מחורב טיפול, נובל — ומסור את מקומו לשתיל הניטע כעבור חודש בידי מנהיג חשוב שני).

לא מכבר הבריקה מחדש הרומנטיקה שדהתה: בתרועה גדולה ירדו אנשי השח"ל אילתה, ואולם התלהבות הציבור הצטננה משנוע שחלוצים אלה מקבלים שכר הגון (לא 6 ל"י ליום, כפי שהכריזו רודפיסנסציות, כי אם 2,500 ל"י נוסף על האוכל והלינה).

בגליון זה מגיש לנו אורי אבנרי דו"ח מקיף על אילת האחרת, זו שאיננה עוד — אילת שתכניס דולארים במקום רומנטיקה. לא על כל הפרטים אפשר לדבר כיום בגלוי, אולם גם הפרטים אשר הפרטום נאה להם מוכיחים: יחס הממשלה והציבור ל"צעצוע" לאומי זה חייב להשתנות בצורה מהפכנית.

חיות-הספר הרומנטית של אילת שונה לחלוטין מחיות-הגבול של שדה-התעופה בלודי, גן-העדן לסנובים. במדינה בה חולם כל אזרח שני על יציאתו לשליחות לאומית (בלית אשתי, שלוש ילדיו וכמה בני-דודים הזקוקים לאיורו) ישנה משיכה מיוחדת לאיירה הבינלאומית של מקום זה, הרחוק רק שעות כה מועטות מרומא, פאריס ולונדון, אולם שדה-התעופה אינו רק ארץ-החלומות של שליחים-פוטוצ'אלים — הוא גם אחד הברזים אשר מתוכם זורמים הדולארים לכיסו רבי-החורים של האוצר שלנו. על כך מספר סופרנו שהציץ מאחורי הקלעים של תחנת-גבול מסתורית זו.

לאותם החסרים את הנתונים (הידועים) לשליחות לאומית, ואשר יכלו את ימי התגים בארץ הפילה והנקודות, מביא "העולם הזה" כנחמה את תשבץ-הענק השני שלו (עם האפשרות לטוס, כפרס, לאילת, לפני שתתגשמה שם הצעותיו האנטי-רומנטיות של אורי אבנרי). עורך-התחרויות שלנו המזכיר-העייפות, שהתגברו בקושי על אלפי התשובות לתחרות הכותרות (המתפרסמות השבוע) והפתרונות החדית-המאורעות ולחידונים המוסיקליים (שיתפרסמו בשבוע הבא), כי תשבץ זה יעסיק את הקוראים לפחות במשך שבוע. המזכירות, למודות הגסיון, טוענות שאלף הפתרונות הראשונים יגיעו כבר תוך יומיים. בין כה וכה, אנו מאחלים לקהל הפותרים כאבראש שמת.

מכתבים

הבזוקה 3.5

בדברכם על שריגום של הצפון-קוריאאים ("העול הזה" 671) הזכרתם את הטאנק מסוג 34 ס3 בן 32 טון, המצויד בתותח של 76 מ"מ. העתון "במחנה" כתב שמשקלו 29 טון ושהוא מצויד בתותח של 85 מ"מ. מי בעצם צודק? ליד הרשימה על הבזוקה אתם מראים סוג נשק בלתי-ידוע לי, שאיננו הבזוקה. איזה סוג נשק זה?

יצחק רבינוביץ, ת"א

צר לנו שעתון חיילי ישראל טעה ביחס למשקל הטאנק וקוטר תותחו. אשר לתמונה שהופיעה במדור "מכל העולם", לא היתה זאת בזוקה, אלא יורה-הראקטות האמריקאי שדובר עליו באותה רשימה. והנה הבזוקה 3.5:

"עונג שבת"

האיל ואני מגיח כי שבועונכם עדיין יהודי... הכתובת "עונג שבת" תחת התמונה של מעשן המקטורת ב"רומן של ידים" ("העולם הזה" 671).

אורי ורד, חולון

בתור יהודי דתי עלי להביע את התמרמרי תי על פרסום תמונה המראה חילול שבת. לו הייתם מפרסמים זוג ידי אשה המכסה את פניה בזמן הדלקת נרות שבת היתה הכותרת "עונג שבת" מתאימה יותר.

פ. גולדמן, פ"ת

מניו לקוראים ורד וגולדמן הבטחון שאותו זוג התענג דוקא בערב שבת, ולא במוצאי-שבת?

"ניער מהפיש את המחר"

מרגיו ומעצבי לקרוא את דברי האזרח העיי רוני הנכבד, האדון ישראל חרוד, במדור המכי תבים למערכת ("העולם הזה" 671). הוא מעז לכפור בחלוציות שמגלים אנשי הקיבוצים בי שובי הספר, בעודו יושב בעיר, עובד הרבה ואוכל מעט ואין קיומו בעיר אלא לתמוך בקי בוצים... אדם זה הראה אומץ לב בהעיון לקרוע דברים מוסכמים בהוי הישראלי, ואין ספק שהוא אישיות מקרית עד מאד.

"הבר קיבוץ בעתיד"

אם דעתך שונה, מדוע אינך עונה — במקום להתפק בהתקפה אישית?

"המאבק על אסיה"

סוף סוף הסירותם את המסוה מעל פרצופי-כם. עד כה העמדתם פנים כאילו אתם ניט-ראליים (מכירים אנו הסוואות כאלה), אך מאי מרכם על המלחמה באסיה ("העולם הזה" 672) מוכיח סוף סוף שאתם מכורים לאימפריאליזם ולמחרת-הימלחמה ככל האחרים. תמשיכו לש"פוך דמעות על גורלם של צי-אנגי-ציק, סינגמן רי ושראר הפושעים מוצאי-הדם, אם המכבד את עצמו לא יגיב אפילו על תעמולה זולה זו.

מישה צ., חיפה

צר לנו לשמוע שאינך מכבד את עצמך. הרפורטגיה שלכם על המלחמה באסיה מגיעה לרמה אירופית אמיתית. מוזר שדוקא במאמר זה מצא אורי אבנרי לנכון להטיף ל"אסאיתיות". העובדה שישראל נמצאת מבחינה גיאוגרפית באסיה היא מקרית בלבד, והא"מת היא שאנחנו שייכים לאירופה.

ד"ר נחום לויט, ת"א

גם ארגנטינה נמצאת רק במקרה באמריקה. מקרים כאלה קורים בכל משפחה הגונה.

שוק שחור של דם

"העולם הזה" (671) הביא דברי קסרוג מוצדקים על מוכרי דם בעד בצע כסף. אלא, שדרך אגב, נסתף לנושא גם בנק הדם שלי "מגן דוד אדום" בצורה המניחה מקום לאי-הבנות.

מדברי סופרכם מתקבל הרושם, שסיבת הפנייה ל"שוק השחור" לדם היא בר-שלא תמיד יש לנצרף קרובים או לתרום למענו לבנק-הדם ולא מלאי מוכן. כן נרמז בשולי ה... של "סוחרי הדם" גרשמים באורו בנק הדם.

נכון שבנק-הדם מבקש מהנוקקים לו להביא קרוב או מכר המוכן לתרום מדמו כתמורה. אולם בשביל מקרים סוציאליים מיוחדים קיים ליד הבנקים של דם שלידי מד"א ארגון של תורמי דם, שחבריו המתנדבים נענים, על פי תור מסויים, לכל קריאה, וכל תגמול או שכר אסורים עליהם תכלית אסור ואף מאוסים עליהם. הארגון עושה פעולתו בשקט, ללא תעמולה צעקנית, ומסתבר שלא כולם יודעים על קיומו, יש להצטער על כך שאנשים חסרי מצפון מנצלים אי ידיעה זו למען בצעם. טבעי הדבר שאנשים אלה באים למד"א לצורך הקות דמם המכור. הרופא התורני או האחות חייבים להיענות לבקשות מסוג זה ואין הם יודעים להבדיל בין תורם למוכר. אמנם היו מקרים שהאחות הרגישה ברקע הבלתי-כשר של התרומה, אך לא היו לה הוראות לסרב וספק אם אפשר לתת הוראות כאלה. לעומת זאת מצוים התורנים לרשום כל מקרה, והקוות דם בכלל זה, ביומן התחנה.

לאחר קבלת חוק "מגן דוד אדום" בכנסת, מכרז "מגן-דוד אדום" את הדרכים החוקיות העומדות לרשותו ליטול את חופש הפעולה מגופים מפוקפקים מסויימים העוסקים בסחר-דם.

מגן דוד אדום בישראל

הרוכשת את הקרקע במדינת ישראל מידי זרים והופכתה קנין-עד לאומה.

המוסרת קרקעותיה להתישבות ההמונים, לחקלאות, לחרושה ולשיכון ככל רחבי הארץ.

המשיקה את הישימון מים.

המכסה את ההר ואת הבקעה ירק-אילנות.

המכשירה קרקעות-כור למגע המחרשה.

המישבת.

המפתחת.

המפרה -

הקרו הקימת לישראל